

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Č. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2017, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o invalidním důchodu a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.2.2017 č. j. X bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím ze dne 10.2.2017 ČSSZ rozhodla o tom, že se žalobci podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a článku II. bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 16.1.2017 zvyšuje invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Dále bylo rozhodnuto, že invalidní důchod pro invaliditu III. stupně činí 11.060 Kč měsíčně.

Žalobce namítal, že v jeho případě nešlo o transformaci I. stupně invalidity na II. stupeň, jak se o tom zmiňuje žalovaná ve svém rozhodnutí ze dne 23.2.2017. Argumentaci žalované považuje za nezákonnou a nesprávnou. Konstatoval, že mu byl

přiznán částečný invalidní důchod dle § 37 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění platném do 31.12.2009. Tento invalidní důchod byl posléze posuzován jako invalidní důchod I. stupně a jeho výše činila 4.255 Kč. Po celou dobu trvání invalidity pro I. stupeň nebyl žalovanou informován o tom, že by mělo dojít k nějaké transformaci tohoto typu důchodu na invaliditu II. stupně. Když byl nyní uznán invalidním ve III. stupni, byl informován pracovníci pobočky ČSSZ v Karviné, že se bude jednat o trojnásobek jeho přiznaného invalidního důchodu. Jeho zdravotní stav nepodléhal pravidelným kontrolám a teprve nyní, z důvodu podstatného zhoršení, byl jeho zdravotní stav posuzován posudkovým lékařem. Lékař mu sdělil, že invalidita III. stupně podléhá další kontrole a podle zdravotního stavu může být stávající stupeň ponechán či změněn. Žalobce vyslovil domněnku, že došlo-li by ke změně III. stupně invalidity na I. stupeň, byl by neoprávněně poškozen, protože stávající invalidní důchod ve výši 11.060 Kč by byl krácen na 1/3.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že její rozhodnutí v I. i II. stupni jsou věcně správná a zákonná. Žalobce nebyl na svých právech jejím postupem ani rozhodovací činností nijak krácen. V podrobnostech žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Za zcela spekulativní žalovaná považuje to, jak by se správní orgán hypoteticky zachoval pro případ snížení stupně invalidity z III. na I. Pro toto řízení se jedná o nevýznamnou otázku, proto se žalovaná k ní blíže nevyjádřila.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.2.2017 č. j. X byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a článku II. bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 16.1.2017 zvýšen invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Současně bylo rozhodnuto o tom, že invalidní důchod pro invaliditu III. stupně činí 11.060 Kč měsíčně.

Ze správního spisu plyne, že žalobci byl invalidní důchod přiznán rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 12.11.1990 podle ust. § 8 písm. a) bod 9 zákona č. 114/1988 Sb., ve znění zákona č. 210/1990 Sb. Uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán částečně invalidním. 29.12.2016 žalobce uplatnil žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu (na tomto místě krajský soud poznamenává, že předchozí žádost žalobce ze dne 14.6.2016 o zvýšení invalidního důchodu byla rozhodnutím žalované ze dne 17.10.2016 zamítnuta).

V posudku o invaliditě ze dne 16.1.2017 posuzující lékař OSSZ v Karvině uvedl, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 70 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddíl E, položce 1.d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku Česká správa sociálního zabezpečení výše uvedeným rozhodnutím ze dne 10.2.2017 odkazem na § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění, § 39 odst. 2, § 41 odst. 2 a 3 téhož zákona a článek II. bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., rozhodla o zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně s tím, že invalidní důchod pro invaliditu III. stupně činí 11.060 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které žalovaná žalovanou napadeným rozhodnutím ze dne 23.2.2017 č. j. X zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.2.2017 č. j. X potvrdila.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písm. b) nebo c).

Podle ust. § 41 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném od 1.1.2010, výše procentní výměry invalidního důchodu činí za každý celý rok doby pojištění a) 0,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, b) 0,75 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, c) 1,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odst. 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odst. 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.

Z článku II. – přechodná ustanovení zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, bodu 3, plyne, že vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1.1.2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita III. stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2.

V projednávané věci je předně nutno vyjít z toho, že žalobci nárok na částečný invalidní důchod vznikl před 1.1.2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané v roce 2011 byla zjištěna invalidita III. stupně. Proto ve smyslu citovaného článku II. bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu použije nejvýše koeficientu 2. Dále je nutno vyjít z toho, že žalobci byl přiznán

invalidní důchod částečný podle předpisů platných do 31.12.2009. Tento důchod byl dnem 1.1.2010 transformován na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Výše důchodu odpovídala fakticky invalidnímu důchodu pro invaliditu II. stupně, neboť výše procentní výměry částečného invalidního důchodu činila podle předpisů platných do 31.12.2009 0,75 % z výpočtového základu za každý rok pojištění, a ve smyslu § 41 zákona o důchodovém pojištění tedy po celou dobu výše poskytovaného invalidního důchodu odpovídala výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Proto také žalovaná správně použila koeficient pro stanovení nové výše důchodu náležející při změně stupně invalidity z II. na III. stupeň koeficient 2, jak výše uvedeno.

Závěry žalované o transformaci částečného invalidního důchodu přiznaného žalobci podle předpisů platných do 31.12.2009 na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně dnem 1.1.2010, stejně tak závěr, že za situaci, kdy žalobci vznikl nárok na částečný invalidní důchod před 1.1.2010 a při lékařské prohlídce konané po roce 2011 byla zjištěna invalidita III. stupně, neboť žalobce byl uznán od 16.1.2017 invalidním z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kdy jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %, byl postup žalované, která zvýšila žalobcům invalidní důchod doposud pobíraný pro invaliditu I. stupně od 16.1.2017 na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na částku 11.060 Kč měsíčně v souladu s výše citovanými zákonnými ustanoveními a žalobce rozhodnutím žalované na svých právech nijak zkrácen nebyl. Co se týče výše invalidního důchodu ke dni prováděné změny stupně invalidity, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalované, neboť je považuje za věcně správné. Ve shodě s žalovanou také soud považuje námitku žalobce, že při případném opětovném přehodnocení jeho zdravotního stavu z III. stupně na I. stupeň invalidity by byl poškozen, za spekulativní a ve vztahu k projednávané věci bez právního významu.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.9.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**